

نامه‌ی رییس‌جمهور ایران

به رییس‌جمهور امریکا

دکتر نعمت احمدی

سرانجام رهبر انقلاب با واقع‌بینی با تکیه بر بقای انقلاب با قبول قطع‌نامه‌ی ۵۹۸ روش مبارزه را تغییر داد. بعد از قبول قطع‌نامه و صلح مسلح بین ایران و عراق خوشبختانه با تاسف اشتباه‌های سبزی‌ناپذیر صدام به‌طرف کویت تنوره کشید و مستقیماً امریکا را وارد منطقه‌ی خاورمیانه نمود. اگر آغاز هژمونی نظامی امریکا را از مقطع کمپ دیوید بدانیم، تکمیل آن که به حضور گسترده‌ی امریکا منتهی شد با حمله‌ی کویت توسط عراق کامل شد. سرنوشت محتوم عراق از فردای حمله به کویت به‌گونه‌ی دیگر رقم خورد و اگر از سال ۱۹۹۱ تا سال ۲۰۰۰ رژیم صدام را تحمل کردند، برای تحکیم پایه‌های نفوذ امریکا در منطقه بود، و الا جورج بوش پدر همان سال ۱۹۹۱ می‌توانست کاری را انجام دهد که پسرش بعد از شکست پدر در انتخابات ریاست جمهوری امریکا به دست جوانی به‌نام بیل کلینتون دموکرات خورد و کرسی ریاست‌جمهوری امریکا به دموکرات‌ها رسید، تصاحب دوباره قدرت بعد از ۸ سال به زور نفوذ لابی‌های صهیونیستی و تصمیم به وسیله‌ی جمهوری خواهان موقعیت جدیدی در برخورد با عراق را به‌وجود آورد. برای اولین بار رأی مردم امریکا با آرای اکثرال مربوط به سناتورهای ایالات امریکا هم‌خوانی نداشت و دادگاه برخلاف رأی مردم، منتخب ردیف دوم را به حکومت رساند تا ماشه‌ی جنگ را در خاورمیانه بچکاند.

در همه‌ی این مدت ایران و دولتمردان آن کوشش کردند از درگیری مستقیم با امریکا اجتناب کنند و از طرفی باب مذاکره را نیز مسدود نمودند. زمانی امریکا علاقه به مذاکره داشت و حتا وزیر امور خارجه‌اش، مادلین آلبرایت، اشتباه سرنگونی رژیم دکتر محمد مصدق را پذیرفت و یا بیل کلینتون در مجمع عمومی سازمان ملل با تکیه بر حروف اول نام خود که با نام سید محمد خاتمی، رییس‌جمهور هم‌ردیف بود خود را مهبیای گرفتن عکس با رییس‌جمهور ایران نمود و شاید اگر در آن تاریخ فلاش دوربین‌ها در مجمع عمومی سازمان ملل به صید رو در رویی آقای خاتمی با کلینتون یا دست‌دادن این دو موفق می‌شدند، شاید سرنوشت انتخابات امریکا تغییر می‌کرد و آن یک رأی اکثرال که به‌زور دادگاه فدرال در سید جورج بوش پسر ریخته شد، به یقین نصیب ال‌گور همراه بیل کلینتون می‌شد و امروز چکمه‌های سربازان امریکایی در شرق و غرب ایران (افغانستان و عراق) را لگدکوب نمی‌کردند.

به هر صورت تاریخ با داده‌های خود سرنوشت مردمان را رقم می‌زند و ایران از سال ۱۳۵۸ تأثیرگذارترین کشور در سمت و سوی انتخابات امریکا می‌باشد. به یقین کارتر اگر مشابه‌نامه‌ی آقای احمدی‌نژاد را دریافت می‌کرد، هیچ‌گاه رونالد ریگان بر مسند قدرت

□ خبر ارسال نامه‌ی دکتر احمدی‌نژاد، رییس‌جمهور ایران به رییس‌جمهور امریکا، جورج بوش درست در بحران رفت و آمد پرونده‌ی هسته‌یی ایران از آژانس انرژی اتمی در فرصت یک ماهه‌یی که شورای امنیت سازمان ملل تعیین کرده بود، را باید یکی از وقایع مهم - البته با تاخیر - انقلاب اسلامی ایران دانست. پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن ۱۳۵۷ در واقع فانوس دریایی ایالات متحده‌ی امریکا را در کنار اقیانوس موج شوروی، رقیب بی‌بدیل آن زمان امریکا خاموش ساخت. از اوائل سال ۵۸ و زمانی که امریکا در واقع مهره‌ی قابل اتکالی در ایران نداشت و داده‌های سازمان‌های مخفی و امنیتی اعم از سیا، ساواک و موساد برخلاف واقعیت جامعه‌ی ایرانی روی میز سران ایالات متحده‌ی امریکا خودنمایی می‌کرد، دولت امریکا رگ و پی مذاکره با ایران را قطع نمود. اردیبهشت سال ۵۸ نخستین تحریم امریکا که تا امروز برقرار است، راجع به بعضی از اقلام کشاورزی ایران من‌جمله پسته شروع شد و متعاقب آن تحریراتی آغاز گردید که سرانجام در ۱۳ آبان‌ماه سال ۱۳۵۸ درست ۲۶۸ روز بعد از پیروزی انقلاب با قطع همه‌ی راه‌های دیپلماتیک دانشجویان پیرو خط امام سفارت امریکا را اشغال نمودند، از این تاریخ تا ۴۴۴ روز بعد که دیگر کارتر رییس‌جمهور امریکا نبود و به‌جای او رونالد ریگان جمهوری خواه رییس‌جمهور شده بود، قبل از مراسم تحلیف، برابر بیانیه‌ی الجزایر گروگان‌ها که در ابتدای اشغال سفارت تعداد آنان زیاد و به‌دستور رهبر انقلاب با آزادی زنان و رنگین‌پوستان به ۵۰ نفر تقلیل پیدا کرده بودند، آزاد شدند از پیروزی انقلاب تا آزادی گروگان‌ها ۷۱۰ روز طول کشید و چراغ دریایی تازه‌یی روشن شد که امریکا در خلیج فارس تاکنون در پناه نور آن پایگاه دریایی خود را وسعت داده است. بین انقلابیون که حول محور اتحاد به جهت برپایی استقلال و به‌دست‌آوردن آزادی در سایه‌ی جمهوری اسلامی جمع شده بود، تفرقه به‌وجود آمد تا جایی که بین برادران دیروز که شعار دیروزشان اتحاد اتحاد بود، انشعاب به‌وجود آمد و با تاسف گلوله‌ی اسلحه‌ها به‌جای سینه‌ی دشمن به‌طرف یک‌دیگر نشانه رفت. ۳۰ اردیبهشت ۱۳۵۹ جنگ در مرزها شروع شد و ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ جبهه‌ی داخلی جنگ در سرتاسر کشور گشوده گردید. اختلاف سلیقه و یا تفسیر و برداشت گروه‌ها به جنگ خانگی تبدیل شد و سران پُرنفوذ جمهوری اسلامی یکی بعد از دیگری شهید شدند و یا همانند آقای هاشمی رفسنجانی مورد حمله قرار گرفتند و یا همانند مقام رهبری به جمع جانبازان پیوستند. چهره‌های تأثیرگذار انقلاب همانند دکتر بهشتی و دکتر باهنر و رجایی به خیل شهدا پیوستند و از این طرف جوانانی بی‌انگیزه وارد فاز نظامی شدند و در هر حال دشمن از این کشت و کشتار سود برد. ۸ سالی طول کشید که

درد بر مشکلی

محمدحسن حسامی محولاتی

آن شنیدم که مجلس هفتم
کرده مطرح لباس زن‌ها را
طرح و اندازه‌ی لباس زنان
کرده پُر وقت مجلس ما را
چشم را باز کن ببین و بسنج
وضع ما را و وضع دنیا را
ما کجاییم و دیگران به کجا
همه‌جا را ببین و این‌جا را
ما نداریم مشکلی دیگر
تا کند طرح مجلس آن‌ها را
مشکل ما لباس زن‌ها بود
که دهم مزده پیر و برنا را
که شد آن هم به لطف مجلس حل
شکر پروردگار دانا را
درد بی مشکلی معمایی ست
آی خدا حل کن این معما را

بدرود با مشاهیر

۱- حسن شهباز (۱۲۹۹ شمایل ایران - ۱۳۸۵ آمریکا) مترجم و ادیب نامور و سردبیر فصلنامه‌ی ره‌آورد چاپ آمریکا، در اردیبهشت ماه بدرود زندگی گفت. ره‌آورد که بیست و شش سال با عنوان «نامه‌ی آزاداندیشان ایران» در آمریکا منتشر شد، از مهم‌ترین نشریه‌های پارسی برون مرزی بود و به‌همین دلیل، پنجمین «جایزه‌ی ادبی یارشاطر» که پیش‌تر به استادانی هم‌چون دکتر ذبیح‌الله صفا، نادر نادرپور، محمد تجویدی و مهندس هوشنگ سیحون اعطا شده بود، در ۱۳۸۱ به او اهدا شد. ما بخشی از خاطرات او را در **حافظ** چاپ کرده‌ایم.

۲- مهندس رضا صدقیانی (۱۲۹۶ سبزوار - ۱۳۸۴ کانادا) وزیر اسبق کشاورزی، از هم‌کلاسی‌های دبستانی زنده‌یاد استاد سیدعلینقی امین، کاظم اسکویی و وحید اشراقی، تحصیلات ابتدایی را در سبزوار، دوره‌ی متوسطه را در دبیرستان فردوسی مشهد و تحصیلات دانشگاهی را در دانشکده‌ی کشاورزی کرج و دانشگاه سیراکوس (در آمریکا) گذرانید. او در دولت ازهارای به‌زندان افتاد و در ۲۲ بهمن ۵۷ که درهای زندان‌ها باز شد، از زندان بیرون آمد و به کانادا رفت. آقای غلام‌حسین قرشی (رئیس انجمن الیگودرزی‌های مقیم مرکز) درباره‌ی مهندس صدقیانی که در ۱۳۵۴ جانشین دکتر حسن زاهدی شد، شعری دارند که در **دیوان** ایشان چاپ شده است.

تسلیت

با کمال تأسف و تأثر خبر شدیم که همکار خوبمان در دفتر ماهنامه سرکار خانم اعظم دانشجو پدربزرگ عزیزشان را از دست داده‌اند. این مصیبت را به ایشان و خانواده‌ی محترمشان تسلیت می‌گوییم.

هیات مشاوران علمی
و کارکنان ماهنامه‌ی **حافظ**

نمی‌نشست و اگر دوربین‌های عکاسی موفق به صید رو در رویی و یا دست‌دادن بیل کلینتون و سیدمحمد خاتمی می‌شدند، جورج بوش پسر نمی‌توانست وارد کاخ سفید بشود تا فاجعه‌ی ۱۱ سپتامبر و بهانه‌ی جنگ افغانستان و حمله به عراق را برای جناح جنگجوی پنتاگون مهیا سازد.

حال که آقای احمدی‌نژاد نامه‌ی ۱۸ صفحه‌ی و مستقیم برای کاخ سفید ارسال داشته است. هر چند متن نامه کلی و پیرامون مسائل اعتقادی و نیز نحوه‌ی برخورد دولتمردان امریکایی با مسلمانان خصوصاً مردم فلسطین و بالاخص مردم ایران است و به اختلافات روز یعنی پرونده‌ی هسته‌ی و تاکید امریکا با درک واقعیت و با تکیه بر حساسیت زمان و این‌که امریکا تا این لحظه توانسته با تکیه بر دیپلماسی خود به بهانه‌ی غنی‌سازی اورانیوم که حسب ماده‌ی ۴ معاهده‌ی NPT حق طبیعی ایران است، پرونده‌ی برای ایران باز نماید که سرانجام برای تعیین تکلیف نهایی به شورای امنیت ارجاع شد و اگر قادر باشد به هر بهانه قطع‌نامه‌ی برابر بند ۷ منشور ملل متحد علیه ایران را اخذ کند که ایران کشوری ست مخالف صلح بین‌المللی مسلم است که فصل هفتم منشور ملل برای اعمال زور است و اگر قطع‌نامه‌ی تحت هر عنوان اما مستند به فصل هفتم توسط شورای امنیت علیه ایران تصویب شود. بدیهی‌ست ایران در مقابل اجماع جهانی به‌عنوان کشوری مخالف صلح بین‌المللی معرفی می‌شود، نامه‌ی آقای رییس‌جمهور اگر با پاسخ ایالات متحده روبه‌رو شود، باب مذاکره به‌گونه‌ی دیپلماسی مکاتبه‌ی باز شده و الا ظاهر امر آن چنان است که امریکا توانسته اجماع کلی را به‌دست آورد، به این گفته‌ی وانگ گوانگیا، سفیر دائمی چین در شورای امنیت توجه کنید... موضع من مشخص است، فصل هفتم برای اعمال زور است، به نظر قطع‌نامه‌ی شورای امنیت یعنی الزام‌آور و همه باید قطع‌نامه‌ی شورای امنیت را تصویب کنند. چین نمی‌خواهد قطع‌نامه‌ی را وتو کند. بلکه مایل است که اجماع شورای امنیت را ببیند. (روزنامه‌ی **اطلاعات** سه‌شنبه، نوزدهم اردیبهشت ۸۵) ملاحظه می‌شود، اعضای دائم شورای امنیت در صدد تصویب قطع‌نامه‌ی علیه ایران می‌باشند و از مفاد گفته‌های نماینده‌ی چین نوعی عدم تفاهم نسبت به شیوه‌ی تصویب مستفاد می‌شود نه اصل مطلب قطع‌نامه برابر بند هفتم باید در نظر داشت شورای امنیت ۱۵ عضو دارد، ۵ عضو دائمی و ۱۰ عضو غیردائم که به‌وسیله‌ی مجمع عمومی انتخاب می‌شوند، قطع‌نامه‌های شورای امنیت اگر با وتوی یکی از اعضای دائم روبه‌رو شود، لازم‌الاجرا نیست اما اگر با رأی ممتنع اعضای دائم در مقابل ۹ رأی مثبت ۱۵ عضو دائم و غیردائم به‌تصویب برسد، لازم‌الاجراست، حال که نماینده‌ی چین به‌صراحت از عدم وتو یاد می‌کند و بعید است روسیه هم دنبال وتو باشد، رأی ممتنع این دو عضو دائمی به همراه رأی مثبت ۳ عضو دائم دیگر به اتفاق ۶ عضو غیردائم یعنی در مجموع ۹ رأی قابل اجرا خواهد و این نکته‌ی بی‌ست که حداقل سه عضو تهیه‌کننده قطع‌نامه یعنی فرانسه، انگلیس و امریکا آن‌را مدنظر دارند.

حال باید دید متن نامه‌ی رییس‌جمهور چه بابی را می‌گشاید. آیا باب گفت‌وگو باز خواهد شد و یا نامه‌ی بی‌ست که یخ سیاسی ۲۷ ساله را باز نخواهد کرد. ■